

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CCXIII. De facultate Nuncio Neapol. concessa procedendi contra
quoscumque religiosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

Legatos Nuncios Apostolicos Caufarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper iudicari, & definiti debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate; ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficacia declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis autoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogato-
riz.

§. 7. Non obstantibus supra dictis Decretis S. Pii V. Constitutionibus Clementis VIII., & Innocentii XI. lite olim pendente in Congregatione Concilii, ac etiam constitutione fel. patris rec. Pii IV. Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de iure quæsito non tollent, Conciliaribus etiam Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, & approbatis, aut innovatis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus. Quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, & de quibus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quavis alia forma ad hæc servanda foret illorum tenore præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Palatio nostro Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

CCXIII.

Declaratur facultas Nuncio Neapolitano concessa procedendi contra cuiuscumque Ordinis Religiosos, favore Monachorum Congregationis Montis Virginis; idque *Motu proprio*.

Exempti fuerunt dicti Monachi a facultate Nuncii ab Urb. IV. Const. ed. 1264. Jan. 13. P. 2. Subiecti vero postmodum a Clem. VIII. Const. ed. 1592. Jun. 19. P. 1., & Const. ed. 1601. Aug. 22. P. 10.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

§. 1. **E**Xponi nuper Nobis fecerunt Don Gallus Gallucci Abbas Generalis, & Abbas Don Ramirus Girardus Procurator Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis, quod licet Monachi omnes ejusdem Ordinis degentes in Monasteriis sub obedientia Abbatis cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum statutis, etiam si deliquerint extra Claustra, juxta Privilegia ipsis concessa per fel. rec. Urbanum Papam IV. Prædecessorem nostrum in Literis Apostolicis expeditis sub datum Idibus Januarii 1264., & dispositionem ejusdem Concilii cap. 14. sess. 25. de Regularibus, sint prorsus immunes, & exempti a Jurisdictione nostri in Regno Neapolitano Reverendissimi Nuncii, & subiecti privative tantummodo eorum Superioribus Regularibus, prout ita quoque declaravit Camera nostræ Generalis Auditor per Sententiam diffinitivam in contradicto-

rio iudicio promulgatam contra Curiam Nunciaturæ die 27. Novembris 1671. novas nihilominus modernus Nuncius excitavit prætenfiones procedendi contra eosdem Regulares sic exemptos vigore facultatum sibi concessarum per fel. rec. Clementem Papam VIII. nostrum pariter Prædecessorem in literis Apostolicis in forma brevis expeditis diebus 19. Junii 1592., & 22. Augusti 1601. sub inani etiam supposito, quod hujusmodi facultas ipsi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in supra relato cap. 14. ac ex observantia approbata per fel. rec. Clementem XI. nostrum similiter Prædecessorem, non attenta remissione hujusmodi controversiæ præcedenter facta ad nostram eisdem Concilii Tridentini Congregationem, & alteram particularem specialiter delegatam, subortis proinde variis casibus, & remissa illarum cognitione eidem Nuncio causa propterea in eadem Congregatione Concilii, nec in altera particulari priori loco, ut supra, delegata, discussa, neque proposita extitit, agnoscentes modo ipsi Oratores non leve sibi inferri præjudicium per continuationem Jurisdictionis prædicti Reverendissimi Nuncii in detrimentum eorum exemptionis prædictæ, preces Nobis humiliter porrexerunt, ut pro majori eorum tranquillitate controversiam hujusmodi ad Nos avocare, & Privilegia prædicta juxta sensum dicti Concilii Tridentini, & literarum Apostolicarum interpretari, ac declarare, & sic ab ulterioribus vexationibus desuper usquemodo passis eximere, liberare, & alias opportune, prout juris fuerit Apostolica auctoritate providere dignaremur.

§. 2. Nosque, ut dissensiones, & jurgia inter Ecclesiasticos omni celeritate dirimantur, & ad hoc, ut Privilegia per Romanos Pontifices concessa contrario sensu non explicentur; auditis prius per Reverendissimum Episcopum Hieronymum nostrum modernum Auditorem de speciali nostro mandato Partibus prædictis, earumque Procuratoribus, & Defensoribus, tam in voce, quam in scriptis, visisque, & consideratis omnibus de jure videndis, & considerandis juxta illius sensum Nobis relatum, & cum illius voto Privilegia prædicta, & exemptionem respective declarare, litesque hujusmodi terminare, prout infra decernimus. Literas itaque Apostolicas Urbani Papæ IV. favore dictæ Congregationis Montis Virginis, & respective Clementis VIII. favore prædicti Reverendissimi Nuncii Privilegia, & facultate in eis, aliisque posterioribus literis etiam Clementis XI. concessas, & expressas, dispositionem quoque prædicti Concilii Tridentini in enunciato cap. 14., & alia quæcumque decreta in præmissis, & circa ea quomodolibet edita, & acta desuper gesta, totumque, ac integrum statum, & merita causæ in eadem Congregatione Concilii; altera particulari Congregatione, & alio quocumque Judice, & Tribunali pendente, rationes itidem utriusque parti competentes singulariter, præsentibus pro expressis de verbo ad verbum habentes, causam, & litem prædictam in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur cum omnibus, & singulis illius emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, & cum clausula, quam, & quas &c. ad Nos avocantes, illam penitus extinguimus, & abolemus, ac partibus prædictis perpetuum silentium imponimus, & autoritate nostra Apostolica declaramus, & decernimus Privilegia concessa dicto Reverendissimo Nuncio in Regno Neapolitano per eundem Clementem VIII. non aliter intelligi posse, & debere, quam de facultate procedendi contra cuiuscumque Ordinis Regulares exemptos, qui tamen sint devii, & errantes, & extra Claustra in delicta deprehenduntur; nullam propterea ipsi competisse, neque competere facultatem procedendi priva-

Prætenfiones tamen a Nuncio prædicto excitas esse procedendi contra eosdem referuntur.

Hinc preces eorum, pro declaratione prædictæ.

Lis inter Monachos prædictos & prædictum Nuncium exorta aboletur.

Declaratio prædictæ facultatis Nuncio Neapolitano concessæ procedendi contra cuiuscumque Ordinis Religiosos.

Dat. 29. Mar. 1729. An. 5.

Monachos prædictos in Monasteriis degentes, licet extra Claustra deliquerint, exemptos esse a Jurisdictione prædicti Nuncii demonstratur.

... neque cumulative contra Monachos, & Regulares degentes in Conventibus, & Monasteriis sub obedientia Abbatum, aliorumque Superiorum, & cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum præscriptis, respectu enim istorum totam Jurisdictionem private spectare ad Superiores Regulares, etiam si Monachi, seu Regulares extra Claustra, ita notorie deliquerint, ut Populo scandalum publice oriatur juxta dispositionem Concilii Tridentini in suprarelato Capitulo, & in casu negligentia Superiorum Regularium esse locum præfixioni termini sicut ab Episcopo, ita etiam a Reverendissimo Nuncio, ut eo transacto, jurisdicchio ad ipsum devolvatur juxta censuram Concilii prædicti; Verba autem illa in primo dicto Privilegio Clementis VIII. - *ut iidem Regulares sciant se prater eorum Superiorum correctionem, nostram etiam animadversionem incursum* - intelligi semper debere de Regularibus devotis, & errantibus, ac extra Claustra vitam degentibus, non obstante quacumque asserta contraria observantia.

Literæ Apostolicæ Urbani IV. quibus prædicti Monachi exempti fuerunt a jurisdictione præfati Nuncii, necnon sententia ab A. C. eorundem favore lata confirmatur.

§. 3. Literas Apostolicas proinde ejusdem Urbani IV., & exemptiones ibidem concessas eidem Congregationi Montis Virginis, ac sententiam per eundem Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem in criminalibus latam prædicta die 27. Novembris 1671, in qua pronunciatum extitit, Reverendissimo Nuncio nullum jus competiisse, & competere cognoscendi causas civiles, criminales, & mixtas prædictorum Monachorum Congregationis Montis Virginis intra Claustra cum requisitis Concilii degentibus etiam extra ea delinquentium, & in delicto deprehensorum, esseque private subjectos eorum Superioribus Regularibus juxta exemptionem ipsorum favore concessam in præcatis literis Urbani IV., & Concilio Tridentino prædicto in omnibus, & per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus, & renovamus, suumque debitum sortiri effectum, ac omnimodæ executioni perpetuis temporibus demandari Apostolica auctoritate statuimus.

Claustræ.

§. 4. Decernentes præsentibus nostris literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis nullo unquam tempore opponi de subreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ ex eo, quod moderatus Nuncius in Regno Neapolitano, ejusque Promotor Fiscalis, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, & facti vel gratiæ remedium impetrari posse; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia, Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationem particularem, ut supra deputatam, a Latere Legatos, Nuncios Apostolicos, Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciam declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis auctoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriz.

§. 5. Non obstantibus præmissis, necnon dictis Constitutionibus Clementis VIII., ut supra editis, ac quacumque asserta contraria observantia, altera Constitutione fel. rec. Pii IV. pariter Prædecessoris nostri de registrandis, Regulari Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsi-

to non tollendo, conciliaribus etiam Universalibus, & Provincialibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, approbatis, aut innovatis, legibus, statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet dispositis, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, de quibus specialis, specifica, individua, expressa &c. ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia specificatio habenda, vel aliqua alia forma ad hæc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat earum ferie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

Revocatur Concessio Sacelli S. Michaelis Archangeli in Ecclesia Collegiata S. Eustachii, facta favore Collegii Procuratorum Urbis; ac prædicta Ecclesia in pristinam possessionem dicti Sacelli reintegratur.

CCXIV.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 17. P. 2. suppressa fuit Parochialis Ecclesia B. Greg. ad Pontem quatuor Capitem de Urbe, ejusque fructus, & jura unita Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 29. Mar. 1729. An. 5.

Motu proprio, &c.

§. 1. **E**ssendo pervenuto a nostra notizia per le diligenze da Noi usate in occasione d'aver visitata la Chiesa Collegiata di S. Eustachio di questa nostra Città, che nell'anno 1502. il Capitolo, e Canonici di detta Chiesa con la presenza, ed intervento del Procuratore del fu Cardinal Piccolomini di quel tempo Titolare di detta Chiesa concessero, e donassero imprudentemente, e con gran disturbo della Chiesa al Collegio de' Procuratori l'uso della Cappella di S. Michel' Archangelo esistente nella loro antica Chiesa, acciò in essa potessero detti Procuratori esercitare le loro Opere di pietà, e celebrarvi la Festa di detto Santo per loro particolare divozione col peso della tenuissima ricognizione di soli due ducati annui di Camera, e che con tale concessione detti Canonici perdonarono la libertà di potere in detta Cappella far quelle Sagre Funzioni, che spettano o al Sagro Ministero di essi Canonici, o alla celebrazione de' Divini Offizj, poiche ne' tempi passati detto Collegio de' Procuratori col fondamento di detta Concessione pretese di poter chiudere detta antica Cappella con Ferrara, e di quella ritenere appresso di loro la Chiave, per il che l'anno 1514. convenne stabilir nuove Convenzioni, e con tutto ciò essendo insorte susseguentemente nuove controversie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella nostra Rota, ottennero detti Procuratori con Decreto de' 28. Giugno 1630. il mandato de mantenendo nel possesso di detta Cappella, e di ritenere la Chiave di essa, me-

A Capitolo, & Canonici dicte Ecclesie jam inde ab anno 1502. prefatum Sacellum S. Michaelis Collegio Procuratorum Urbis concessum fuisse narratur.

Ex qua concessione varie ortæ littere, dum Procuratores ejusd. Sacelli absolutum dominium sibi arrogarent.

diante